

SENIOR

Biuletyn informacyjny Wielkopolskiej Rady Kręgów Starszyny Harcerskiej i Seniorów

61-809 Poznań, ul. Św. Marcin 80-82 tel. 618524874, e-mail: biuro@zhp.wlkp.pl

NUMER 146(6-7)2018

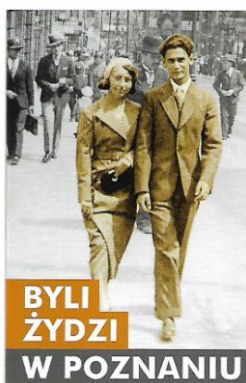
CZERWIEC - LIPIEC 2018

2. KRĘGI:

MSZA ŚWIĘTA W INTENCJI HARCERZY SENIORÓW ZHP W FARZE KONIŃSKIEJ

Na zaproszenie Dh Genowefy Dąbek z Kręgu Seniorów ZHP z Konina uczestniczyliśmy w dniu 2 marca 2018r. w farze konińskiej św. Bartłomieja w Mszy świętej w intencji harcerzy i seniorów konińskich i ślupeckich, a w szczególności zmarłych w ostatnim roku śp. śp. **Jadwigi Naskręckiej, Mariana Olszaka, oraz Ireny Karpińskiej**. Z naszego ślupckiego kręgu Seniorów Harcerskich w Mszy świętej uczestniczyli hm. Eugeniusz Krajewski, pwd. Tadeusz Niemczewski, hm. Stanisław Przydryga, hm. Władysław Szymański. Po Mszy św. na zaproszenie Dh. Genowefy Dąbek spotkaliśmy się na Ryku Konińskim w restauracji *Nowa Grodzka* na wspólnej kawie i herbacie.
hm. Władysław Szymański

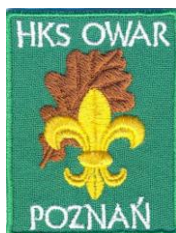
„WIOSNA, ZNÓW NAM UBYŁO LAT...” – więc seniorki z KSH OWAR w Poznaniu starają się nie siedzieć w domach – i tak dnia szóstego maja 2018r. wybrały się na wycieczkę „Śladami Poznańskich Żydów” prowadzoną przez pana Andrzeja Niziołka przez Stare Miasto po dawnej dzielnicy żydowskiej. Pan Niziołek prowadząc wycieczkę opierał się na treści książki Firy Mełamedzon-Salańskiej pt. *„FIRA. Poznańscy Żydzi. Opowieść o życiu”*. *Fira urodziła się w 1925r.*, zmarła w 7 maja 2014 roku w Izraelu mając 99 lat. Książka zawiera relację Firy od momentu przybycia jej ojca do Poznania około 1924 roku aż do jej wyjazdu do Palestyny w 1939 roku. Pan przewodnik barwnie opowiadał o życiu poznańskich żydów, których przed 1939 rokiem żyła w Poznaniu garstka - dwa i pół, może trzy tysiące w 250-tysięcznym mieście. Na ulicach nie rozbrzmiewał jidysz, wszyscy poznańscy Żydzi żyli tak, jak ich otoczenie: mówili po polsku, ubierali się jak wszyscy, nie

byli zbyt religijni. Przy pomniku Higei na Placu Wolności – miejscu startu wycieczki pan Niziołek wspominał o przedwojennej kawiarni Dobskiego (w miejscu późniejszego W-Z), w której endeccy studenci nie chcąc, by do kawiarni przychodzili żydzi – od samego rana do wieczora siedzieli przy szklance wody zajmując stoliki. Przy pomniku Ułana wspomniani byli niemieccy Żydzi przybyli do Poznania z Galicji za namową pruskiego rządu. Na skwerze Romana Wilhelmięgo słuchaliśmy barwnej opowieści o życiu towarzyskim żydowskiej młodzieży, na ulicy Wronieckiej o dobrym sąsiedztwie polsko – żydowskim, a przed dawną synagogą na skwerze Akiby Egera o życiu religijnym. Dowiedzieliśmy się, że najpierw w tym miejscu stał szpital żydowski, który potem przeniesiony został na ulicę Żydowską – dom ten nadal stoi i jest odnowiony. Przewodnik opowiadał także wiele innych ciekawych historii, jednak po dwóch godzinach spaceru zmęczone drużyny musiały zrezygnować z dalszej wycieczki obiecując sobie, że przy następnej okazji znów na podobną wycieczkę wyruszą.

Już za to po trzech dniach – 9 maja wybrały się na koncert „Grupy Pod Budą”, która obchodzi w tym roku swoje 40-lecie. Koncert odbył się w Auli Uniwersyteckiej i składał się z dwóch części – w pierwszej Andrzej Sikorowski i jego córka Maja wykonywali nowsze piosenki solo i w duecie. Pani Maja dysponuje pięknym głosem i zdobyła (tak jak jej ojciec) bardzo zasłużone brawa, a my zapamiętaliśmy zwłaszcza jej kołysankę dla córki oraz piosenkę „Koledzy mojego taty”. Druga część koncertu, w której wystąpiła Anna Treter, to głównie piosenki znane naszemu pokoleniu – już po pierwszych taktach rozbrzmiewały oklaski, a pan Sikorowski pytał się, czy nie zamierzamy wystąpić w teleturnieju „Jaka to melodia”. Przypomniano między innymi "Balladę o ciotce Matyldzie", "Bardzo smutną piosenkę retro", "Nie przenoście nam stolicy do Krakowa", "Piosenkę o walizce", a cała sala śpiewała razem. Po wielu bisach wspaniały koncert zakończył się, druhny wrócili do domów zachrypnięte, ale szczęśliwe, pamiętając że najważniejsze to „Jeść, pić, kochać...” oraz że „Choć w papierach lat przybyło, to naprawdę wciąż jesteśmy tacy sami...”. Już szykujemy się na następne wspólne wyjście.

Barbara Król phm. KSH

OWAR - Poznań

„KARUZELA Z MADONNAMI” tym razem rewelacyjnie zaśpiewana nie przez Ewę Demarczyk, ale przez Jacka Wójcickiego rozpoczęła koncert zatytułowany „Widzialność marzeń”, w którym wystąpił on z koleżanką z krakowskiego kabaretu „Piwnica pod Baranami” – Beatą Rybotycką w dniu 23.05. br. Wspaniali artyści swój program zaczęli od utworów kompozytorów tworzących dla tego kabaretu - Zygmunta Koniecznego, Jana Kantego Pawлуśkiewicza, Zbigniewa Preisnera, Andrzeja Zarzyckiego i innych. Kolejna część koncertu to piosenki lat międzywojennych – Zuli Pogorzelskiej, Marleny Dietrich, czy Poli Negri wykonywane przez Beatę Rybotycką w manierze tych artystek. Jacek Wójcicki oczarował publiczność ariami Kiepury (np. „Usta milczą, dusza śpiewa”, „Brunetki, blondynki”), czardaszem, piosenkami – m.in. „Już nie zapomnisz mnie”, „Ach śpij kochanie” - Beta Rybotycka wykonaniem m.in. „Pejzażu horyzontalnego”, „Kasztanów”, „Niech wino płynie”. Były też sceny kabaretowe wykonywane śpiewając przez oboje artystów. Uczczona została również pamięć zmarłego przed rokiem Zbigniewa Wodeckiego wykonaniem przez Jacka Wójcickiego mniej znanej jego piosenki „Patrz, oto teatr”.

Miało się wrażenie, że wspaniałe głosy artystów rozbijają żyrandole w Auli Uniwersyteckiej, w której koncert dnia 23 maja br. się odbywał. Po gromkiej owacji na stojąco duet pożegnał nas piosenką „Czy to w dzień, czy o zachodzie...” twierdząc ku naszej radości, że jest to piosenka harcerska i zachęcając wszystkich do jej śpiewu. Artystom towarzyszył zespół wybitnych muzyków: Konrad Mastyło (fortepian), Michał Braszak (kontrabas), Michał Chytrzyński (skrzypce). Koncert powyższy obejrzany został przez druhów z KSH OWAR i grupę ich przyjaciół zachęconych do udziału w tym wydarzeniu przez komendanta hm. Walentego Kupczyka, a na sali dało się również zauważyć druhny z KSH „Szóstacy”. Występ zakończyli artyści życzeniem „A teraz wracajcie do domu, niech Was Bóg, bądź straż poprowadzi”. Nucąc pod nosem piękną piosenkę „Czy to jest przyjaźń, czy to jest kochanie...” z tekstem Adama Mickiewicza, zaaranżowaną jak się okazało przez Jana Kantego Pawлуśkiewicza i Marka Grechutę właśnie dla „Piwnicy pod Baranami” wracaliśmy do domów pełni „apetytu” na kolejne wspólne wyjście.

Barbara Król phm.

WIECZÓR BRAZYLIJSKI W POZNAŃSKIEJ OPERETCE Zachęcenie wspólnymi udanymi wyjściami na

koncerty ulubionych artystów z Krakowa – Grupy pod Budą, Beaty Rybotyckiej, Jacka Wójcickiego – tym razem „zmieniliśmy klimat” i dnia 28 maja br. wybraliśmy się do Teatru Muzycznego na Wieczór Brazylijski. W gorące klimaty wprowadził nas wirtuoz gitary, wokalista i kompozytor Amilcar Cruz z zespołem muzyków. Amilcar zagrał perelki brazylijskiej muzyki, w tym

samby i bossanovy. Uroku dodawali tancerze w barwnych strojach rewiowych, zachęcający do wspólnej zabawy, podobała nam się zwłaszcza jedna z tancerek, która z wdziękiem wykonywała karnawałowe figury samby. Zachwyciła nas poznańska śpiewaczka – 21 letnia studentka wokalistyki jazzowej Marianna Cwiąkała (siostrzenica druhny Bożeny Wiśniewskiej), zaproszona specjalnie przez Amilkara, która przepięknie z towarzyszeniem zespołu wykonywała brazylijskie piosenki. W przerwie zaproszono nas na lampkę wina (nie byliśmy w mundurach), a wśród widzów rozlosowane były paczki kawy brazylijskiej, płyta zespołu oraz hamak – niestety żadna nagroda do

rąk harcerzy nie trafiła. Po złożeniu serdecznych gratulacji pannie Mariannie i jej mamie, w upalny wieczór majowy rozeszliśmy się, obiecując sobie kolejne wspólne wyjście (KSH OWAR, IKS Dziewiątacy).

hm. Urszula Kocikowska

Z WIZYTĄ W DOBRZYCY. W przepiękny dzień 8 maja 2018 roku, instruktorzy z Kręgu Instruktorów Seniora „Warcianie” ze Śremu wybrali się na wycieczkę do Dobrzycy w pow. pleszewskim, a trasę zwiedzania ułożył dh hm. Feliks Królikowski. Głównym celem wizyty był zespół pałacowo-parkowy w Dobrzycy, określany jako przykład architektury barokowo-klasycystycznej. Od 2009r. nosi on nazwę Muzeum Ziemiaństwa. Miła Pani przewodniczka oprowadziła nas po pałacu i zapoznała z jego historią oraz obecnym wyposażeniem. Pałac mieści się w malowniczym parku krajobrazowym utrzymanym w stylu angielskim.

Wybudowany w latach 1798-1799 przez architekta epoki klasycyzmu Stanisława Zawadzkiego dla adiutanta i szefa kancelarii wojskowej króla Stanisława Augusta, generała Augustyna Gorzeńskiego. Generał od króla uzyskał tytuł szambelana oraz odznaczenia orderami św. Stanisława i Orła Białego. Od 1778 r. posłował na sejmy, w tym na

Sejm Czteroletni. Przy boku króla Gorzeński odegrał pewną rolę polityczną w okresie uchwalania i wojny polsko-rosyjskiej 1792 r., a następnie w insurekcji kościuszkowskiej. Pałac składa się z dwóch skrzydeł ustawionych pod kątem prostym, przypominającym kształt węglicy masońskiej. Wejście prowadzi przez czterokolumnowy portyk toskański, umieszczony na ich skrzyżowaniu. Pałacowe wnętrza (m.in. sala balowa, egipska) są bogato zdobione malowidłami

iluzjonistycznymi Smuglewicza i groteskowymi R. Stankiewicza. Reprezentacyjna komnata ozdobiona jest sztukaterią M. Ceptowskiego. Park przy pałacu w Dobrzycy jest niezwykle. Na niewielkim terenie (9 ha) do dziś widoczne są trzy osie widokowe, powiązane z pałacem i budowlami urozmaicającymi architekturę parkową. Panteon, grotta, czy ośmiokolumnowy monopter na sztucznej wyspie na tzw. dużym stawie, wraz z tutejszymi alejami, polanami i zgrupowaniami drzew rozrzuconymi po całym parku decydują o uroku tego miejsca. Nie bez powodu symbolika architektoniczna pałacu i otaczającego go parku nawiązuje do tradycji wolnomularskich. Warto odnotować, iż generał należał do Łoży Bracia Zjednoczeni, a od 1811 roku zaś do Wielkiego Wschodu Narodowego. Masonami byli nie tylko Gorzeński i Zawadzki, a także obydwaj Smuglewiczowie – twórcy pałacowych fresków. Natomiast późniejszy właściciel Dobrzycy hrabia Zygmunt Czarniecki był kolekcjonerem masoników. W muzeum można zobaczyć ich małą wystawę. W parku rosną dziś głównie takie gatunki jak klon pospolity, jesion wyniosły, lipa drobnolistna, grab pospolity, jawor, ale także wiąz, dęby czy kasztanowce. Siedem drzew uznano za pomniki przyrody. Najbardziej okazałym jest wspaniały platan klonolistny, jeden z największych w Polsce (960 cm obwodu), którego posadził podobno sam Augustyn Gorzeński w 1791 roku – uczynił to dla uczczenia Konstytucji 3 Maja, której był współtwórcą. W drodze powrotnej zwiedziliśmy nowy cmentarz żydowski w Koźminie, jedną z największych i najlepiej zachowanych nekropolii wyznania mojżeszowego na terenie Wielkopolski. Znajduje się tu około 250 macew w bardzo dobrym stanie z początku XIX wieku i późniejszych, wykonanych głównie z piaskowca, ale i z białego oraz czarnego marmuru. Najstarsza zachowana pochodzi z roku 1806. W 1969r. odbył się ostatni i zarazem jedyny pochówek po drugiej wojnie światowej Nathana Mośkiewicza, ostatniego Żyda koźmińskiego. Ostatnim etapem zwiedzania było Sanktuarium Pocieszenia Najświętszej Marii Panny w Borku Wielkopolskim. Od 2011r. proboszczem i kustoszem Sanktuarium Pocieszenia NMP w Borku Wlkp. jest ks. Daniel Litkowski urodzony w Śremie. Tym bardziej serdecznie nas przywitał, gdy rozpoznał wśród zwiedzających, kilku uczących go kiedyś nauczycieli. Obszernie opowiedział nam o historii Sanktuarium, cudownych uzdrowieniach i zabytkach znajdujących się w świątyni. Specjalnie dla nas odsłonił Cudowny Obraz Pocieszenia NMP, który w 1931r. został koronowany przez ks. kardynała Augusta Hlonda. Warto odwiedzić Sanktuarium w Borku Wlkp., gdzie od kilkuset lat w dn.29.06 - 03.07. odbywa się odpust. Do Borku na odpust do Matki Boskiej Pocieszenia 1 lipca przychodzi już ok. 365 raz pielgrzymka ze Śremu.

hm. Janina Kuźnicka hm. Feliks Królikowski

Krąg Harcerzy Seniorów im. Jana III Sobieskiego w Kościanie w

jubileuszowym roku 35-lecia swojej działalności został wyróżniony przez Radę Miejską Kościana. Dnia 25 maja br. podczas uroczystej sesji Rady będącej inauguracją XXXII Dni Kościana, burmistrz – pan Michał Jurga wręczył nam honorową nagrodę w postaci statuetki „Kościan Dziękuje” oraz oprawiony w ramkę dyplom o treści „W dowód uznana za pielęgnowanie

skautowych wartości i kontynuację kościańskich tradycji harcerskich.” Nagrodę odebrała delegacja w składzie: hm. Jolanta Kasprzak –komendantka Hufca ZHP Kościan oraz członkowie uhonorowanego Kręgu phm. Hieronim Talikadze – komendant Kręgu, pwd. Marta Tomaszuk – skarbnik, hm. Roman Potok – kronikarz, phm. Zenon Walczak – członek Rady Kręgu. Członkowie Kręgu z dumą i satysfakcją przyjęli to wyróżnienie przyznane seniorom harcerskim Kościana w roku 100-lecia utworzenia ZHP oraz 100-lecia odzyskania nieodległości przez Polskę. W imieniu odznaczonych podziękowanie Przewodniczącemu Rady Miejskiej Kościana panu Piotrowi Ruszkiewiczowi oraz burmistrzowi – panu Michałowi Jurdze złożyła pwd. Marta Tomaszuk.

hm. Roman Potok

U SENIORÓW ZHP W OSTROWIE WLKP. dużo się dzieje - od rozpoczęcia tego roku harcerskiego, tj. od września 2017 do dzisiaj zorganizowaliśmy wiele zbiórek, a do najciekawszych należały Mistrzostwa Kręgu w strzelaniu – październik 2017r. (zabawy było co nie miara, gdyż okazało się, że niektóre

druhny pierwszy raz w życiu strzelały), obchody 98 urodzin druhny hm. Danusi Olkiewicz, uroczyste spotkanie wigilijne w grudniu oraz uroczyste spotkanie wielkanocne - "Jajeczko" w tym roku. W marcu 2018r. obchodziliśmy radośnie pierwszy Dzień Wiosny, a w maju byliśmy na krajoznawczej wyprawie, czyli na majówce w Gołuchowie. Cieszymy się, że czekają nas kolejne równie interesujące zbiórki.

hm. M. Maśliński HR

3. RELACJE:

NA BIAŁORUSI Moja trasa wiodła od Kuźnicy Białostockiej przez - Grodno, Bohatyrowicze, Szczucin, Murowankę, Waliszki, Lidę, Nowogródek, jezioro Świteż, Zaosie, Mińsk, Nieśwież, Mir, Kobryń, Brześć. Temperatura w tych dniach wahała się od 27 do 33 stopni. Chciałem (i to zrobiłem) odwiedzić Grodno - zaliczane do wielkiej trójki kresowych miast Rzeczypospolitej Obojga Narodów, wstąpić do w Muzeum Pani Elizy Orzeszkowej, do Nowogródka oraz Zaosia - być w małej Ojczyźnie Adasia Mickiewicza. I oczywiście zobaczyć jezioro Świteż, pomodlić się na

mogile Jana i Cecylii, odpocząć na Niemnem. Być w Nieświeżu u Radziwiłłów i w średniowiecznym zamku Mir. Posłuchać szumu wiatru w Wasyliszkach Starych gdzie urodził się Czesław Niemen. Zwiedzić Kobryń, w którym do II wojny mieszkał członek HKS ZHP ze Słupcy hm. Edmund Głogowski i stąd razem z rodzicami został wywieziony na Sybir, wysłuchać opowieści przewodnika o historii twierdzy Brześć – tu przed II wojną światową mieszkali rodzice mojego przyjaciela, szkolnego kolegi Andrzeja Matuszkiewicza. Białoruś jest krajem, gdzie ciągną się po horyzont równiny, lasy, pola i można pooddychać czystym powietrzem. Zauważyłem w miastach i wioskach duży porządek i czystość. Pełny Białorusi zwiedzałem przez 6 dni. Dziękuję naszym białoruskim przewodnikom Pani Inie i Panu

Edwardowi oraz naszemu polskiemu pilotowi Panu Januszowi za wspaniałą lekcję historii o Kresach Wschodnich na terenie których zamieszkiwali obok siebie: Polacy, Ukraińcy, Białorusini, Litwini, Żydzi, Niemcy i inne nacje.

hm. Władysław Szymański, komendant Kręgu

70 LECIA DOMU HARCERZA NA WINIARACH

Dnia 12 maja 2018 roku odbył się Zjazd Hufca ZHP Poznań - Jeżyce im. Stefana Czarnieckiego, połączony z uroczystością obchodów 70 tej rocznicy poświęcenia i oddania do użytku Domu Harcerza na Winiarach przy ulicy Widnej 3 w Poznaniu. Tego dnia wszystkie jednostki organizacyjne Hufca ZHP Poznań-Jeżyce, w tym trzy Kręgi Seniorów Harcerskich (I KSH – Jeżyce, KSH „SZÓSTACY” i KSH „STARE SĘKI”) oraz zaproszeni druhowy i druhowie z Kręgu Starszyny Harcerskiej „OWAR”, 16 PDH, WILKI MORSKIE, DZIEWIĄTACY, 8PDH, Wągrowiec. wzięły udział w uroczystościach. Obchody rozpoczęła Msza Święta w kościele p.w. św. Stanisława Kostki na Winiarach, którą odprawił ksiądz wikary z tamtejszej parafii, a wygłoszone kazanie nawiązywało do najwyższej wartości, jaką niewątpliwie w życiu każdego człowieka stanowi DOM. To właśnie DOM Harcerza 70 lat temu był w tej powojennej, smutnej rzeczywistości dla dzieci, młodzieży, ich rodziców i

mieszkańców Winiar tym bezpiecznym Domem, w którym znalazło się miejsce dla zabawy, nauki i wychowania kolejnych pokoleń. Podniosłego charakteru tej mszy dodało wykonanie przez orkiestrę dętą z Kórnika najstarszej polskiej pieśni religijnej „Bogurodzica” w momencie wprowadzenia do kościoła pocztów sztandarowych jak i ich wyprowadzenia po zakończonej mszy. Z orkiestrą również harcerze odśpiewali Modlitwę Harcerską. Na placu przed kościołem odbył się uroczysty apel, na którym obecni byli - w imieniu Prezydenta Miasta Poznania pan Marcin Rzepecki (z-ca Dyrektora Wydziału Zarządzania Kryzysowego i Bezpieczeństwa UM) oraz pan Ryszard Ganowicz – Przewodniczący Rady Miasta. W imieniu Naczelniczki ZHP obecna była hm. Gabriela Jaskulska. Obecni byli również Komendant Chorągwi Wielkopolskiej hm. Tomasz Kujaczyński i Komendant Wielkopolskiej Rady Kręgów Seniorów i Starszyny Harcerskiej hm. Paweł Napieralski. 16 PDH, WILKI MORSKIE, DZIEWIĄTACY, 8PDH,

Wągrowiec. Komendant Hufca hm. Lech Lindecki złożył raport Komendantowi Chorągwi Wielkopolskiej ZHP - hm. Tomaszowi Kujaczyńskiemu o gotowości Hufca do uroczystego Apelu, a hm. Kujaczyński dokonał przeglądu zgromadzonych na placu jednostek i oddał cześć sztandarom. Apel poprowadził hm. Krzysztof Stankowski, odczytany został Rozkaz Specjalny Komendanta Hufca L. 8/2018 przyznający Odznakę Honorową „100 lat Harcerstwa na

Jeźycach” oraz informujący o przesłaniu Listów Pochwalnych przez Naczelniczkę ZHP z okazji 70 rocznicy oddania do użytku Domu Harcerza. Po apelu odbyły się na placu przy harcówce gry dla zuchów. Najmłodszy przy wsparciu swoich drużynowych budowali z kartonów i papieru harcówkę na wzór istniejącej. Dla harcerzy odbyły się zajęcia terenowe związane ze „Szlakiem Harcerstwa Jeżyckiego”. Tymczasem w harcówce rozpoczęło się spotkanie z

zaproszonymi gośćmi oraz prezentacja wystaw Szczepów Hufca i Kręgów Seniorów Harcerskich, mówiąca o rozwoju i dorobku harcerstwa jeżyckiego. Jak wspomniał przewodniczący Komisji Historycznej Hufca druha Tadeusz Theuss w 1932 roku na Winiarach powstała 6 PDH im. Tadeusza Kościuszki, która w maju 1937 roku przekształcona została w VI Samodzielny Szcep Harcerzy. Szczepowym został mianowany dh Teodor Łagoda, a opiekunem z ramienia VII Hufca Harcerzy - Franciszek Nowak. Po zakończeniu II Wojny Światowej w marcu 1945 roku powstał VI Hufiec Harcerzy im. Tadeusza Kościuszki Poznań – Winiary. Szybki rozwój harcerstwa na Winiarach wymagał pomieszczeń, w których mogłyby odbywać się nie tylko zbiórki harcerskie, ale także spotkania i narady członków Koła Przyjaciół Harcerzy. Głównym inicjatorem budowy Domu Harcerza był dh Teodor Łagoda, a z ramienia Koła Przyjaciół Harcerzy pan Franciszek Koziczak - późniejszy Przewodniczący Komitetu Budowy Harcówki. Dom Harcerza na Winiarach przy ul. Widnej 3 zbudowany został wielkim wysiłkiem harcerzy VI Hufca oraz przy dużej ofiarności społeczeństwa winiarskiego skupionego w Kole Przyjaciół Harcerzy przy VI Hufcu. Prawdopodobnie jest to jedyny tego typu dom w Polsce wybudowany bez żadnych dotacji państwowych i o tak dużej powierzchni - 555 m². Dom Harcerza na Winiarach został oddany do użytku w dniu 20 czerwca 1948 roku. Aktualnie jest on siedzibą Hufca ZHP Poznań-Jeżyce. W uroczystości Obchodów 70-lecia uczestniczyli również żyjący budowniczy Domu Harcerza, którzy jako kilkunastoletni harcerze aktywnie uczestniczyli w jego budowie w latach 1947-1948. Druhom, którzy do dziś aktywnie uczestniczą w życiu KSH „Szóstacy” przy Hufcu Poznań-Jeżyce hm. Gabriela Jaskulska w imieniu Naczelniczki ZHP wraz z

Komendantem Chorągwi Wielkopolskiej hm. Tomaszem Kujaczyńskim wręczyła - hm. Bogusławowi Olejniczakowi złoty krzyż „Za zasługi dla ZHP”, a phm. Zenonowi Chlebowskiemu brązowy krzyż „Za zasługi dla ZHP”. Druha Komendant Hufca Poznań-Jeżyce wręczył Odznaczenia Honorowe „100 lat Harcerstwa na Jeżycach” budowniczym Domu Harcerza druhom: hm. Aleksandrowi Aniole, HO Józefowi Drobnikowi, ćw. Stanisławowi Floryszczakowi, wyw. Ryszardowi Genderze, ćw. Jerzemu Jędrzejczakowi, mł. Tadeuszowi Klotschke, mł. Tadeuszowi Najderkowi, HO Stefanowi Strażyńskiemu, HO Leonowi Turkowi. Wyróżnienie w formie Listu Pochwalnego w podziękowaniu za pracę na rzecz ZHP otrzymali druhowie: hm. Aleksander Anioła, phm. Zenon Chlebowski, HO Józef Drobnik, ćw. Stanisław Floryszczak, wyw. Ryszard Gendera, ćw. Jerzy Jędrzejczak, mł. Tadeusz Klotschke, mł. Tadeusz Najderek, hm. Bogusław Olejniczak, phm. Zbigniew Pawuła, HO Stefan Strażyński, HO Leon Turek - harcerze byłego VI Hufca im. Tadeusza Kościuszki. Na zakończenie wszyscy uczestnicy uroczystości mogli ponownie podziwiać wystawę mówiącą o dorobku harcerskich osiągnięć, przeżyć harcerskich uwidocznionych na zdjęciach, czy w pięknych kronikach wystawionych w poszczególnych boksach dużej Sali oraz zwiedzić Izbę Tradycji Hufca. W samo południe goście, zuchy, harcerze i seniorzy zostali zaproszeni na pyszną grochówkę do kuchni polowej przy Harcówce. Tego samego dnia o godz. 18.00 na poznańskich Podolanach pod pomnikiem ku czci poległych w czasie okupacji poznańskich harcerzy, odbyło się już tradycyjnie organizowane w maju „Ognisko Pokoleń”, w którym uczestniczą środowiska harcerskie z całego Poznania. KSH „SZÓSTACY,” wspólnie z drużyną harcerek i harcerzy „HERKULES” i „Falco” z nieocenionym hm. Krzysztofem Stankowskim i phm. Ewą Zubielik czynnie i licznie wzięli udział w Ognisku. Hm. Bogusław Olejniczak przygotował scenariusz w oparciu o wspólny śpiew piosenek patriotycznych i harcerskich przy gitarze oraz gawędę nawiązującą do historii tego miejsca, którą poprowadził dh. Jarosław Gendera. Można uznać, że „Ognisko Pokoleń” na Podolanach ma już swoją tradycję i swoich stałych sympatyków, którzy co roku w maju przybywają pod pomnik. Nadszedł wieczór, harcerze i zaproszeni goście jak również mieszkańcy stworzyli na pożegnanie wspólny krąg i obiecali sobie spotkanie w tym miejscu za rok. Przed

rozejściem się do domów- obecni pod pomnikiem, a odznaczeni tego dnia krzyżami „Za zasługi dla ZHP” hm. Bogusław Olejniczak oraz druha Sandra Seifert (krzyż brązowy) odbierali jeszcze serdeczne gratulacje.

dh Krystyna Krobska ćw. Tadeusz Theuss

KURS INSTRUKTORSKI w dniu 24 kwietnia i 10 maja 2018r. przeprowadzony został kurs na stopień przewodnika i podharcmistra przez Szkołę

Instruktorską Chorągwi Wielkopolskiej ZHP. Program kursu oprócz wykładów obejmował również warsztaty, na których uczestnicy samodzielnie lub w małych zespołach rozwiązywali proponowane przez wykładowcę zagadnienia. Komendantką Kursu z ramienia Szkoły Wodków była dh. phm. Julita Węczkowska. Kurs z wynikiem pozytywnym ukończyło 16 druchen i druhów seniorów z Poznańskich Hufców ZHP: Jeżyce, Nowego Miasta, Wildy i z miasta Wągrowca. Na przeprowadzenie kursu - gościnnych pomieszczeń w Zespole Szkół Zawodowych nr 6 im. Joachima Lelewela udzieliła Pani Dyrektor Aleksandra Warkowska oraz dh. pwd. Małgorzata Suchanecka. Siłą sprawczą całego przedsięwzięcia był jednak dh hm. Marek Urbanowicz, Kwatermistrz w Wielkopolskiej Radzie KSHiS, który całość logistycznie przygotował, a nas zdopingował do udziału w kursie. Wszystkim tym, którzy umożliwili nam udział w kursie w imieniu uczestników dziękują

pwd. Elżbieta i Andrzej Lik KRĄG SENIORÓW 10 PDH

XXII DZIEŃ SKUPIENIA W SKULSKU Mszą Świętą koncelebrowaną w intencji żyjących oraz zmarłych harcerek i harcerzy rozpoczął się XXII Dzień Skupienia w Sanktuarium w Skulsku. Proboszcz Sanktuarium ks. Marian Kowalski powitał seniorów i gości, którzy jako pielgrzymi w ilości ponad 400 osób przyjechali na spotkanie modlitewne - Dzień Skupienia Wspólnoty Skulskiej ZHP im. hm. Antoniego Bogdańskiego. Spotkanie zaszczylicili swoją obecnością między innymi: członkini Rady Naczelnej **hm. Gabriela Jaskulska**, kierownik Wydziału Seniorów Głównej Kwatery ZHP **hm. Bogdan Radys** i członkini

tego Wydziału **hm. Kazimiera Rosińska**, komendanci Chorągwi Wielkopolskiej ZHP **hm. Tomasz Kujaczyński** i Chorągwi Gdańskiej ZHP **hm. Artur Glebko**, Przewodniczący Wielkopolskiej Rady Starszyny

tego Wydziału **hm. Kazimiera Rosińska**, komendanci Chorągwi Wielkopolskiej ZHP **hm. Tomasz Kujaczyński** i Chorągwi Gdańskiej ZHP **hm. Artur Glebko**, Przewodniczący Wielkopolskiej Rady Starszyny

Harcerskiej i Seniorów **hm. Paweł Napieralski**, kierownik Wydziału Seniorów Łódzkiej Chorągwi ZHP **hm. Anna Jakubowska-Rapkiewicz** oraz Komendanci i przedstawiciele Komend Hufców z Kutna, Krosna, Mogilna, Trzemeszna, Torunia, Szczecina, Czerwonaka, Poznań, Środy Wielkopolskiej. Przed Mszą **hm. Paweł Napieralski** odczytał nazwiska 50 Seniorów, którzy w minionym roku odeszli na wieczną wartę i poprosił o uczczenie Ich pamięci chwilą ciszy. Druh **Paweł** powitał również władze harcerskie, gości i przybyłych seniorów harcerskich - w modlitewnym spotkaniu uczestniczyli seniorzy z 27 Kręgów: Bydgoszczy, Czerwonaka, Gdańska, Gdyni, Gniezna, Inowrocławia, Koła, Konina, Krosna, Leszna, Łodzi, Mławy, Mogilna (2 Kręgi), Ostrowa Wielkopolskiego, Poznań (7 Kręgów), Słupcy, Szczecina, Trzemeszna, Wągrowca, Wrześni oraz seniorzy z 4 Kręgów nie będących członkami Wspólnoty Skulskiej z Kwidzyna, Świecia, Leszna – im. Soli, Kutna. Do Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Skulsku w asyście sztandarów i proporców harcerskich wprowadzone zostały relikwie bł. phm. Stefana Wincentego Frelichowskiego z kościoła p.w. Wniebowzięcia NMP w Toruniu, przywiezione do Skulsku przez Seniorów Harcerskich z Mogilna. Mszę Świętą w intencji harcerek i harcerzy sprawowali pod przewodnictwem **ks. Łukasza Płóciennika** - duszpasterza harcerzy Diecezji Włocławskiej, **ks. pwd. Łukasz Konatowski** - kapelan Chorągwi Wielkopolskiej, **ks. dr Kazimierz Dąbrowski** - dyrektor Archiwum Archidiecezjalnego w Łodzi, **ks. Paweł Pawlicki** – proboszcz parafii w Chojnie koło Wronek, a przy ołtarzu towarzyszył im **hm. Maciej Maśliński** (IKS Ostrów Wlkp.) – Kawaler Orderu Świętego Stanisława w ceremonialnym stroju. **Hm. Paweł Napieralski** odczytał list skierowany do uczestników spotkania w Skulsku przez **ks. hm. Wojciecha Jurkowskiego SAC - Naczelnego Kapelana ZHP**. Oprawę muzyczną Mszy Świętej prowadził **hm. Bogusław Olejniczak** - komendant Kręgu Seniorów „Szóstacy” z Poznania. Po Mszy Świętej i po wciągnięciu flagi państwowej na maszt przy Mauzoleum Pamięci Harcerstwa - odczytany został przez **phm. Iwonę Milas**, komendantkę Wspólnoty Skulskiej ZHP rozkaz specjalny Komendanta Hufca Konin **hm. Michała Kałużnego**. Przewodniczący Kapituły **hm. Paweł Napieralski** odczytał decyzję Kapituły

Wspólnoty Skulskiej ZHP o umieszczeniu w Mauzoleum 45 tabliczek epitafijnych zmarłych druhen i druhow, tablicy zbiorowej pamięci 23 harcerek 15 Drużyny Harcerek „Mała Piętnastka” i 2 mieszkank Gardny Wielkiej – ofiar tragedii na Jeziorze Gardno w dniu 18.07.1948r. oraz tablicy w 100 rocznicę wybuchu zwycięskiego Powstania Wielkopolskiego 1918-1919 – „Cześć pamięci skautom walczącym o wolność Polski poległym w Powstaniu Wielkopolskim”. Obecnie w Mauzoleum znajduje się około 600 tabliczek epitafijnych, portrety księży kapelanów, urny z miejsc szczególnej pamięci narodowej. **Kustosz Sanktuarium ks. Marian Kowalski** w asyście pozostałych księży poświęcił tabliczki. Delegacje Kręgów Seniorów ZHP i zaproszeni goście złożyli kwiaty, zapalili znicze, zwiedzili Mauzoleum. Niektórzy z nich wpisem do kroniki upamiętnili ślad swojej tu obecności. Po części oficjalnej wszyscy zaproszeni zostali na piknik harcerski do Mielnicy Dużej, gdzie ugoszczono przybyłych seniorów i gości harcerską grochówką, po czym przy kawie toczyły się rozmowy harcerskich przyjaciół i brzmiały harcerskie pieśni przy akompaniamencie gitary **hm. Bogumiła Olejniczaka**. Wyrazy podziękowania należą się Kręgom Seniorów **Ziemi Mogileńskiej I** i z **Trzemeszna** za

przygotowanie i montaż ławek na polanie przed Mauzoleum Harcerskim oraz za prace porządkowe wykonane przy pomocy członków **Stowarzyszenia „Skulsk - Nasze Wspólne Dobro”**, orkiestrze z Gminnego Ośrodka Kultury, która pod kierownictwem **Artura Skuratowicza** koncertowała przed Mszą Świętą w Sanktuarium oraz podczas Mszy, hm. Olejniczakowi za kontynuowanie harcerskiej tradycji oprawy muzycznej Mszy Św., druhom z **Ochotniczej Straży Pożarnej w Skulsku** za kierowanie wjazdem pojazdów na parking i zabezpieczenie pomocy medycznej, **zastępowi harcerek i harcerzy z Hufca ZHP Września (Wrzos)** za ofiarną służbę harcerską podczas Dnia Skupienia, wójtowi Gminy Skulsk – **panu Andrzejowi Operaczowi** oraz dyrektorowi GOK -u – panu **Janowi Wadelskiemu** za organizację harcerskiego pikniku, hm. Pawłowi Napieralskiemu i p.wd. Robertowi Krollowi (IKS „Dziewiątacy” – Poznań) za załatwienie wykonania tabliczek epitafijnych, a przede wszystkim hm. Napieralskiemu za przygotowanie programu harcerskiej oprawy Mszy św. oraz za sprawne przeprowadzenie całości uroczystości.

hm. Władysław Szymański,

foto: Kozak S.

4. INFORMACJE:

**16 CZERWCA 2018 ZAPRASZAMY WSZYSTKICH NA:
SĄSIEDZKIE INTEGRACJE KULTURALNE W RAMACH
3 DNIA SĄSIADA NA ŚWIĘTYM MARCINIE 69.**

W PROGRAMIE
GODZ. 13 : - ANIMACJE , KONCERTY, WYSTAWY,
ŚPIEWANKI
GODZ. 16.30 - PIEŚNI PATRIOTYCZNE I INNE CIEKAWY
INICJATYWY.
WIDZIMY SIĘ , BĘDZIE FAJNIE JAK ZAWSZE !

**Krąg Starszyny Harcerskiej i Seniorów „ Damy Radę” z Wągrowca
serdecznie zaprasza na REGIONALNY ZŁOT STARSZYN HARCERSKIEJ I
SENIORÓW CHORĄGWI WIELKOPOLSKIEJ WĄGROWIEC 23 –
24.06.2018**

I. Organizatorzy :

- Krąg Starszyny Harcerskiej i Seniorów „ Damy Radę „ im. Feliksa Tyłmana w Wągrowcu

II. Patronat :

- Starosta Powiatu Wągrowieckiego – Pan Tomasz Kranc
- Wójt Gminy Wągrowiec – Pan Przemysław Majchrzak
- Kurkowe Bractwo Strzeleckie w Wągrowcu – Pan Bogdan Gajewski

III. Miejsce Złotu :

- Strzelnica – Kobylec – **23.06.2018 r. sobota**
- * 10.00 - przyjazd uczestników
- * 10.30 – apel inauguracyjny
- * 11.00 – kawa + ciasto
- * 11.30 – 13.30 – zajęcia w terenie
- * 14.00- 14.30 – obiad
- * 15.00 – 17.00 – gry i zabawy
- * 17.00 – zakwaterowanie (bursa szkolna)

- * 19.00 – kolacja
- * 20.00 – ognisko – świecowisko

24.06.2018r. – niedziela

- * 8.00 – śniadanie (bursa szkolna)
- * 9.00 – msza św. – Kościół pw. Św. Wojciecha
- * 10.15 – wycieczka autokarowa po powiecie wągrowieckim
- * 13.30 – poczęstunek w Domu Seniora – Srebrna Góra
- * po powrocie apel kończący zlot

IV .Zgłoszenie uczestnictwa **do dnia 20.06.2018** do dh. Marka Urbanowicza pod nr. tel. **538-281-655**

V .Noclegi (dla zainteresowanych) – Bursa ZSZ nr 1, Wągrowiec, ul. Kcyńska

*koszt noclegu -45.00 zł od osoby

*śniadanie w bursie - 10.00 zł

*koszt uczestnictwa bez noclegu – 30.00 zł (kawa, ciasto, obiad, kolacja w dniu 23.06.2018)

Wpisowe płatne w dniu imprezy. Osoby, które zgłoszą się na ZLOT, a nie przybędą będą musiały pokryć koszty Zlotu.

VI. Komenda Zlotu :

- Komendant – hm. Marek Urbanowicz
- Z-ca ds. progr. – ćwik Andrzej Lik (10 PDH)
- Z-ca ds. organ. – pwd. Małgorzata Suchanecka
- Kwatermistrz – pwd. Wiesław Nowak
- Członek komendy – pwd. Marek Mikołajczyk
- Członek komendy – pwd. Wawrzyniec Wierzejewski
- Skarbnik – pwd. Irena Grochowska

VII zadania przed zlotowe :

*kręgi przygotowują krótki (5-10 min.) program na ognisko – humorystyczny

VIII Co zabrać ?

- *dobry humor
- *pogodę ducha

Organizatorzy zastrzegają sobie prawo zmian w programie.

ZLOT WIELKOPOLSKIEJ RADY STARSZYNY HARCERSKIEJ I SENIORÓW Z

OKAZJI 100 ROCZNICY POWSTANIA WIELKOPOLSKIEGO

Miejsce : Jarocin

Termin: 22.09.2018r.

Propozycja programu uroczystości:

9.00 - Przyjazd uczestników JOK Jarocin (biuro meldunkowe, podział na 4 grupy) parking obok JOK-u

9.30 – Słodki poczęstunek (JOK- Jarocin)

10,00 – Prelekcja „Zaczęło się w Jarocinie” (JOK Jarocin)

10.45 – Wspólny „Apel” -Rynek Jarocin (Hufiec + WR SHiS)

11.15 Przyjazd do Mieszkowa – 4 bloki programowe

- Izba pamięci
- generał Taczak – pomnik
- strzelnica
- niespodzianka

14.00 – Obiad

14.45 – „Odkryj Jarocin” (spacer w 4 grupach po Jarocinie)

16.45 – Harcerska Msza św. (polowa – prawdopodobnie w parku)

17.45 – Zakończenie zlotu (bratni krąg)

18.30 – Koncert elektryczno akustyczny – ciepły posiłek (KSU, Małgorzata Ostrowska)

*Komendant Kręgu i Starszyny Harcerskiej i Seniora Hufca ZHP Jarocin
hm Andrzej Szymczak*

5. PREZENTACJE KRĘGÓW:

KRĄG INSTRUKTORÓW I STARSZYNY HARCERSKIEJ STARE SĘKI: Być zuchem, harcerzem, instruktorem to na początku zabawa, później nauka życia w zespole, dostrzegania potrzeb innych i wreszcie branie odpowiedzialności za tych, co pokochali harcerskie życie, chcą pracować z młodzieżą, rozwijać się. Nawiązują się sympatie, rodzą przyjaźnie. Nadchodzi także czas, kiedy dosięga nas emerytura-także harcerska, jednak to co wspólnie przeżyliśmy pozostaje do dziś, stąd wziął się nasz krąg "Stare Sęki" działający przy komendzie Hufca Poznań-Jeżyce. Wśród nas są drużyny i druhowie, którzy razem z kom. Hufca (hm Z. Majchrowiczem) reorganizowali hufiec jeżycki. Są to tacy, którzy działali od 1963r. i działają w czynnej służbie harcerskiej po dziś dzień (przykład kom. hufca hm Ł. Lindecki). Każdego

trzeciego czwartku spotyka się grupa instruktorów, którzy są motorem wspólnego działania. Organizujemy dla "Sęków" biwaki, rajdy, wieczornice, spotkania noworoczne. Ale nasza harcerska robota sięga dalej, np. pomoc w organizacji różnych akcji hufcowych, służymy pomocą harcerzom, młodym instruktorom. Znamy się, lubimy, cenimy. W myśl słów "Bratniego słowa" pomagamy sobie, wspieramy w różnych sytuacjach,

ale życie nie trwa wiecznie - w ciągu tych lat z żalem pożegnaliśmy 15 naszych instruktorów, przyjaciół, wspominaliśmy ich na uroczystej wieczornicy. Było na niej nie tylko smutno, bo przecież duch harcerski nie pozwala się martwić, ale dalej iść z piosenką i nowymi pomysłami na spotkania.

Marlena Sołtowska

HISTORIA NIEOFICJALNEGO ZRZESZENIA CZŁONKIŃ I CZŁONKÓW BYŁEGO VII HUFCA ZHP HARCEZY JEŻYCKICH

W 1981r. niewielka grupa instruktorów VII Hufca ZHP Poznań – Jeżyce (druhowie K. Fąferek, St. Badaszewski, R. Gryczyński, M. Jankowski, Zdz. Małolepszy i J. Trenerowski) spotkała się w celu zorganizowania i przygotowania uroczystości po wykonaniu tablicy pamiątkowej oraz remontu grobowca długoletniego komendanta VII Hufca Harcerzy Jeżyckich – hm. Sylwestra Wietrzykowskiego. Uroczystość ta rozpoczęła się mszą św. odprawioną dnia 24 października 1981r. o godz. 14.30 w kościele przy ulicy Kościelnej 3. Odprawiona była ona w intencji spokoju duszy śp. naszego Komendanta oraz wszystkich poległych, pomordowanych i zmarłych członków

VII Hufca ZHP. Po mszy św. na cmentarzu przy ulicy Lutyckiej, około godz. 16.30 dokonano odstonięcia i poświęcenia tablicy na nagrobku, po czym odbył się harcerski Apel Poległych. Później – około godz. 18.00 w harcówce przy ulicy Widnej 3 odbyło się spotkanie pokoleń harcerskich przy „kominku”, poświęcone historii VII Hufca ZHP Poznań – Jeżyce. Wówczas to, w obecności dużej grupy byłych członkiń i członków VII Hufca zrodziła się inicjatywa wspólnych, częstszych i sukcesywnych spotkań. Realizację tej inicjatywy utrudniło wprowadzenie w Polsce stanu wojennego, lecz pomimo tego coraz liczniejsza grupa byłych „siódemkarzy” spotykała się w różnych miejscach Poznania – np. w Domu Tramwajarza przy ulicy Słowackiego, w kręgielni Czarna Kula nad Wartą, czy też na terenie dziecińca przy ulicy Bukowskiej. Postanowiono też, że częściej spotykać się będziemy na mszach św. – i tak od 1982r. regularne spotkania odbywały się w kościele przy ulicy Szamarzewskiego, gdyż proboszcz kościoła przy ul. Kościelnej obawiał się konsekwencji wynikających z takich spotkań. Zawsze spotykaliśmy się w styczniu na tzw. Opłatku i 23 maja w rocznicę śmierci druha Komendanta. Od 1994r. –po nastaniu nowego proboszcza w naszym parafialnym kościele przy ul. Kościelnej - powróciliśmy do spotkań w tym kościele. I tak – w sumie przez 36 lat do dnia dzisiejszego uczestniczyliśmy wspólnie w 52 mszach św., z czego 13 to msze „opłatkowe”. Od początku zaistnienia naszego nieoficjalnego „zrzeszenia siódemkarzy” grono jego uczestników stale się rozrastało, by w latach 90-tych ub. wieku osiągnąć maksymalną ilość 243 osób – byłych harcerzy, byłe harcerki, niektórych członków ich rodzin i wielu sympatyków. Trzeba w tym miejscu wspomnieć, że na nasze msze św. odprawiane dnia 23 maja przychodziło regularnie wielu jeżyckich parafian, nie będących nigdy harcerzami.

Oprócz wspomnianych na początku wykonaniu tablicy pamiątkowej oraz remontu grobowca rodziny Wietrzykowskich, efektem naszych spotkań były również następujące przedsięwzięcia:

- **1987r.** – została zaprojektowana, ufundowana i wykonana piękna stua kapłańska z symbolami harcerskimi i VII Hufca ZHP, którą odtąd nosili księża na wszystkich „naszych” mszach św., jubileuszach małżeńskich i również żegnając niestety odchodzących na Wieczną Wartę,

- **1989r.** – w 50-tą rocznicę wybuchu II wojny światowej byliśmy inicjatorami i współorganizatorami postawienia obelisku przy ul. Bukowskiej, upamiętniającego miejsce śmierci dwóch harcerzy w dniu 1 września 1939r. – w tym dh HO Henryka Wysockiego z VII Hufca Jeżyce,

- **1991r.** – zaprojektowaliśmy i złożyliśmy się na wykonanie repliki pierwszego sztandaru 7 Drużyny ZHP z 1916r..

- **1993r.** – zaprojektowaliśmy, ufundowaliśmy i umieściliśmy na frontonie byłej 7 Szkoły Powszechnej przy ul. Słowackiego tablicę upamiętniającą miejsce pierwszej harcówki VII Hufca Harcerzy Jeżyckich,

- **1996r.** – uczestniczyliśmy w ufundowaniu oraz uroczystości poświęcenia sztandaru oraz nadania imienia hm. Sylwestra Wietrzykowskiego powstałemu w 1992r. Hufcowi ZHP Śródmieście, utworzonemu w części z drużyn i szczepów Hufca ZHP Poznań – Jeżyce i Hufca ZHP Poznań-Grunwald. Hufiec ten nieoficjalnie przyjął nazwę „Hufiec Siódemka”,

- **1996r.** – wsparliśmy finansowo zakrojoną na olbrzymią skalę renowację wnętrza, elewacji zewnętrznej i otoczenia kościoła przy ulicy Kościelnej 3,

- **1998r.** – uczestniczyliśmy aktywnie w uroczystości poświęcenia i nadania imienia „Wietrzykowskich” jednej z ulic na Podolanach, która to nazwa honoruje czterech braci – Stanisława, Piotra, Sylwestra i Aleksego zasłużonych dla miasta Poznania,

- **1993r, 2003r,** - zaprojektowaliśmy i sfinansowaliśmy wydanie okolicznościowych odznak jubileuszowych odpowiednio 80-lecia i 90-lecia powstania VII Hufca Harcerzy Jeżyckich,

- **2010r.** – przeprowadziliśmy i sfinansowaliśmy generalny remont tablic na nagrobku hm. Sylwestra Wietrzykowskiego na cmentarzu przy ul. Lutyckiej,

- **2013r.** - zaprojektowaliśmy, ufundowaliśmy i umieściliśmy na frontonie kościoła przy ul. Kościelnej 3 (za zgodą proboszcza – ks. prałata Romana Kubickiego) pamiątkową tablicę 100 – lecia powstania załóżków VII Hufca Harcerzy, a tym samym całego harcerstwa jeżyckiego,

- **2015r.** – sfinansowaliśmy (przy udziale seniorów z Winiar) opłatę za przedłużenie ważności miejsca pochówku rodziny Wietrzykowskich (w tym dh. Komendanta) do 2025r.

Tak w olbrzymim skrócie przedstawia się historia istnienia i działalności nieoficjalnego zrzeszenia

„siódemkarzy”. Do dnia dzisiejszego ze stanu osobowego zarejestrowanego w latach 90-tych, to jest 243 osób odeszły na Wieczną Wartę 125 osoby – te o których wiemy. Części pozostałym stan zdrowia nie pozwala niestety uczestniczyć w naszych spotkaniach. Jako jeden z założycieli uznałem, że dzień dzisiejszy będący 50-tą rocznicą śmierci naszego komendanta – hm. Sylwestra Wietrzykowskiego można uznać za dzień właściwy do oficjalnego zakończenia działalności nieoficjalnego zrzeszenia „siódemkarzy”.

Pragnę w tym miejscu podziękować wszystkim, którzy pomagali w organizacji, finansowaniu oraz uczestniczyli w naszych

przedsięwzięciach. Replikę pierwszego sztandaru 7 Drużyny ZHP z 1916r. przekazałem za Waszą zgodą – Komisji Historycznej Hufca ZHP Jeżyce celem umieszczenia jej w Izbie Pamięci tegoż Hufca. Stuła kapłańska wykonana w 1987r. pozostaje u mnie (tel. 609 287 022), jest do dyspozycji zainteresowanych, z obowiązkiem późniejszego zwrotu do mnie. Pozostała w naszej kasie kwotę 437,03 złotych postanowiłem za Waszą zgodą przekazać do dyspozycji Kręgu Starszyny Harcerskiej Jeżyce przy Hufcu ZHP Poznań – Jeżyce, który to Krąg powstał z grona „siódemkarzy” oraz byłych członków VI Hufca Poznań – Winiary i IV Hufca Harcerk Jeżyckich i został oficjalnie zarejestrowany w 1989r z ilością około 60 członków. Krąg ten prowadził i prowadzi, choć w bardzo zmniejszonym składzie (zgony, choroby) regularną statutową działalność, spotykając się zawsze w pierwsze czwartki miesiąca. Uczestnicząc aktywnie w działalności Hufca – Krąg zorganizował wiele jubileuszowych kominków i spotkań z młodzieżą poświęconych pamięci tych, którzy odeszli na Wieczną Wartę, poświęconych historii Polski i historii ZHP – w tym Hufca ZHP Poznań – Jeżyce.

Krąg Starszyny Harcerskiej Jeżyce należy do Wielkopolskiej Rady Kręgów Starszyny Harcerskiej i Seniorów, w pracach której członkowie Kręgu w czasach jego „świątyni” brali bardzo czynny udział. Uczestniczyli oni w prawie wszystkich Chorągwiowych i Ogólnopolskich Zjazdach Seniorów ZHP, wycieczkach krajoznawczych po terenie Polski i zagranicą (Londyn, Paryż, Kraje Beneluxu, Praga Czeska, Wiedeń, Wilno, Lwów).

pwd. Mieczysław Jankowski

6. Z PRASY HARCERSKIEJ, POLEMIKI

FELIETON PÓŁ WIEKU

BYĆ SENIOREM

W wieku „senioralnym” jestem już jakiś czas. Dobrych kilkanaście lat. Ale starsze ode mnie druhnny i dostojnych wiekowych druhów bacznie obserwuję w naszej organizacji znacznie dłużej. Kłopot z seniorami był i jest w ZHP ogromny. Przypomnę, że mieliśmy pomysł, aby nasze kręgi starszych skautów wyłączyć ze Związku, utworzyć silną ogólnopolską organizację i właśnie ją wprowadzić do struktur międzynarodowych – ISGF. Nic z tego nie wyszło. Czy poza kręgiem szczecińskim działa jeszcze jakieś środowisko Bractwa Zawiszy Czarnego? Bo tę organizację tu wspominam.

Z seniorami jest kłopot, bo nie ma w ZHP takiej kategorii członkowskiej. Seniorzy są starszszyną lub instruktorami – i tyle. A gdy starszy członek Związku (starszy, to znaczy 55-letni, nie wiem, dlaczego ustalono taki wiek) seniorem się poczuje, zgłasza to i już nim jest.

Od niedawna wydział w GK nie jest wydziałem seniorów, lecz seniorów i starszszyny, bo ktoś teoretycznie członkami Związku, którzy wyrosli z wieku wędrowniczego powinien się zająć. Niech się 22-latkami (i starszymi nieinstruktorem) zajmują seniorzy. Bez sukcesów. Kolejny kłopot. Na marginesie pytanie – czy wszystkie nasze kręgi, skupiające starszszynę i seniorów w tymże wydziale są odnotowane? Chyba nie.

Mam wrażenie, że Związek nie poradził sobie z harcerskimi seniorami. Bo ci nasi seniorzy to trochę ruch, trochę organizacja. Co roku organizują zjazd, mają ów wydział i są reprezentowani w ISGF, od jakiegoś czasu nawet w jego europejskich władzach dzięki hm. Teresie Tarkowskiej-Dudek. Są aktywni. Każde środowisko działa po swojemu. I dobrze. Nie będę rozwijał tego wątku.

W wieku „senioralnym” jestem tych kilkanaście lat. I do głowy mi nie przyszło, aby zapisać

się do kręgu, skupiającego starszych członków naszej organizacji. Co ja bym tam robił? Wspominał jakieś dawne dobre czasy? Jeździł na zjazdy, rajdy i wycieczki z moimi rówieśnikami? Rozmawiał o chorobach, wnukach i żywieniowych dietach najlepszych dla ludzi po 60-tce? No nie. Ja bardzo przepraszam, ale czy na tym ma polegać działalność w Związku Harcerstwa Polskiego?

Powiecie – organizacja jest wielopokoleniowa. Należać do niej można do końca życia. To fakt. Ale naszym celem jest wychowywanie młodego pokolenia a nie bawienie się w kręgach przyjaciół. I to niezależnie od tego, ile członkowie tych kręgów dają z siebie w trakcie kominków, zbiórek czy innych spotkań z harcerzami. Środowiska seniorów w rzeczywistości w większości wypadków działają przy ZHP a nie w ZHP. Taki jest fakt.

Bo w ZHP jestem ja i mnie podobni. W moim wieku można (i trzeba) być normalnym instruktorem. Coś dobrego zrobić w Głównej Kwaterze (dlaczego nie, jeżeli jestem tam jako instruktor potrzebny?). A przede wszystkim być normalnym instruktorem we własnym hufcu. Warto być opiekunem kilku prób instruktorskich, być członkiem komisji stopni instruktorskich, współuczestniczyć w szkoleniu drużynowych. Coś napisać, doradzić, podyskutować, ocenić z dystansu. Czasami się pokłócić.

Wydaje mi się, że gdy już nie będę Związkowi potrzebny, spokojnie z niego odejdę i wstąpię do kręgu, który będzie poza ZHP. Bez składek, bez władz hufca i chorągwi, bez obowiązków statutowych, zbiórek wyborczych i uchwał. Wtedy będę na autentycznej harcerskiej emeryturze. Stuprocentowej. Ale być harcerskim seniorem – nie, nigdy.

HM. ADAM CZETWERTYŃSKI

Druhu Harcmistrzu!

Wielkopolska Rada Kręgów Starszyny Harcerskiej i Seniorów ze zdziwieniem i smutkiem przyjęła Druha wypowiedź umieszczoną w „Czuwaj” nr 2 z br. Zdziwienie wywołały słowa: „Z seniorami jest kłopot, bo nie ma w ZHP takiej kategorii członkowskiej”, tymczasem par. 17 pkt 1 Statutu ZHP uchwalonego na XXXIX Zjeździe Nadzwyczajnym ZHP brzmi „Członkami ZHP są: zuchy, harcerze, harcerze starsi, wędrownicy, starszyna, instruktorzy i seniorzy”.

Smutkiem napełniły nas natomiast Druha przekonania, że seniorzy jedynie „wspominają jakieś dawne dobre czasy, jeżdżą na złazy, rajdy, wycieczki z rówieśnikami, rozmawiają o chorobach, wnukach i żywieniowych dietach najlepszych dla ludzi po 60-tce”. Oczywiście i takie rozmowy mają wśród seniorów miejsce, w końcu znają się oni tyle lat, że chcą się wnukami, prawnukami pochwalić, a sprawy zdrowia z przyczyn oczywistych są dla nich ważne. Wspólne wycieczki, rajdy i złazy sprawiają zaś, że oprócz zwiedzania kraju nawiązują nowe harcerskie kontakty, poznają działalność drużyn i hufców nie tylko w swoich macierzystych chorągwiach i opowiadają potem o nich na zbiórkach drużyn działających w ich środowiskach. Jednak nie tylko to jest przedmiotem działalności kręgów seniorów – organizują one wiele uroczystości nie tylko dla swoich członków, ale również dla młodzieży harcerskiej i dla „cywilów” – w tym inicjują msze św. z okazji Święta Niepodległości, rocznicy Akcji pod Arsenalem, wyzwolenia swoich miast – po których na spotkaniach przypominają, a młodszym uczą patriotycznych i harcerskich piosenek, odwiedzają stacje harcerskie, gdzie odpowiadają na liczne pytania dotyczące ich drogi harcerskiej, organizują wystawy dokumentujące historię harcerstwa, wspierają harcerstwo wschodnie, organizując zbiórki mundurów i książek, organizują wyjścia i wyjazdy na imprezy kulturalne – do teatrów, opery, operetki, na wystawy, do muzeów, są opiekunami prób instruktorskich. To tylko mała część działalności kręgów seniorów. Ponadto seniorzy (a jest ich w ZHP ponad 2000) regularnie opłacają składki, reprezentują ZHP na uroczystościach szkolnych, miejskich, państwowych, a ich mundury niejedno dziecko zachęciły najpierw do pytań o ZHP, a potem do wstąpienia do zuchów czy harcerzy.

Jeśli Druh Harcmistrz nie zechce w przyszłości do kręgu seniorów wstąpić, to mamy nadzieję, że w innym środowisku znajdzie ludzi tak przyjaznych (choć i seniorzy często ostro dyskutują), z którymi będzie miał wspólne tematy do rozmów, którzy będą się interesować jego stanem zdrowia, pomogą w trudnych sytuacjach – i nie będąc spokrewnieni sprawią, że Druh będzie się czuł wśród nich tak dobrze, jak my „w wielkiej harcerskiej rodzinie”.

PREZYDIUM WIELKOPOLSKIEJ RADY KRĘGÓW
STARSZYZNY HARCERSKIEJ I SENIORÓW

Macie Druhny i Druhowie rację: pomyliłem się – seniorzy mają już podwójne członkostwo – są statutowo seniorami i zarazem instruktorami lub członkami starszyny, bycie seniorem jest „naktadką” na dwie inne kategorie członkowskie. Przecież senior nie przestaje być instruktorem.

A dalej proszę – przeczytajcie z uwagą mój bardzo osobisty felieton. Naprawdę uważacie, że moja postawa i moje nawoływanie, abyśmy będąc w starszym wieku pełnili normalną służbę w ZHP, jest niewłaściwe? Naprawdę? Jeżeli tak, to moim zdaniem rzeczywiście mamy w ZHP powód do smutku. Pozdrawiam Was serdecznie!

hm. Adam Czetwertyński

Szanowny Druhu Adamie!

Nie wiemy, jak Druh doszedł do wniosku, że uważamy, aby "nawoływanie abyśmy w starszym wieku pełnili normalną służbę w ZHP" było niewłaściwe. Jak najbardziej popieramy taką „normalną służbę”, ale nie każdy może taką służbę pełnić - nie zawsze przychylny jest hufiec, są kłopoty ze zdrowiem, większość członków Kręgów Seniorów ma około i ponad 85 lat, są wśród nas i Superseniorzy, którzy przekroczyli już 90 rok życia i chcą w życiu ZHP nadal uczestniczyć, dlatego też należą do Kręgów. Uważamy, że jeśli tacy harcerze w naszym związku istnieją, to mamy powód do dużej radości! Pozdrawiamy również bardzo serdecznie

Prezydium Wielkopolskiej Rady Kręgów Starszyny Harcerskiej i Seniorów

5. ZMIANY KADROWE

- a/ PODAJEMY DO WIADOMOŚCI ŻE KOMENDANT HUFCA ZHP KROTOSZYN ROZWIĄZAŁ KRĄG SENIORÓW W KOBYLINIE.
- b/ PODAJEMY DO WIADOMOŚCI O PRZYJĘCIU DO GRONA WIELKOPOLSKIEJ RADY KRĘGÓW STARSZYJNI HARCERSKIEJ I SENIORÓW – KRĄG INSTRUKTORÓW I STARSZYJNI HARCERSKIEJ W HUFCU POZNAŃ-JEŻYCE O NAZWIE : „STARE SĘKI” komendantką Kręgu jest dh. **phm. MARLENA SOŁTOWSKA**
- c/ ZMIANA KOMENDANTÓW KRĘGÓW:
- **KSHiS DAMY RADĘ W WĄGROWCU** - hm. Marek Urbanowicz jednocześnie serdecznie dziękujemy dotychczasowemu komendantowi **dh. hm. Jerzemu Mianowskiemu** za kierowanie kręgiem od początku istnienia.
 - **KSHiS W PUSZCZYKOWIE** - **phm. Michałowska Maria** jednocześnie serdecznie dziękujemy dotychczasowemu komendantowi **dh. phm. Ryszardowi Torzyńskiemu**

phm Michałowska Maria

hm. Marek Urbanowicz

phm. Marlena Sołtowska

7. Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Krąg Starszyny Harcerskiej i Seniorów im. księcia Józefa Poniatowskiego w Śmiglu informuje, że w miesiącu kwietniu odeszły na "wieczną wartę" :

dh. pwd. Anastazja Schulz (01.04. - 81 lat)

dh pwd.. Elżbieta Kubala (07.04. - 88 lat).

W DNIU 17 STYCZNIA 2018 BR ODSZEDŁ NA WIECZNĄ WARTĘ W WIEKU 98 LAT

HM. BOGDAN JANKOWSKI

INSTRUKTOR HUFCA ZHP LESZNO, CZŁONEK KRĘGU SENIORÓW IM. T. SOLLI